

den szemgolyópár a tekintetem kereste, szűrőn, fenyegetőn, akkor a pincérek macskaléptekkel az asztalokhoz surrantak, az egész terem a szívószálakra hajolt, majd egyszerre szörccsentettek, kínosan lassan, sokatmondón.

– A pohár *kiürült* – intettek kísérőim az utolsó *szörccsenés* után, s még idejében elhagytuk a termet, odakinn már begyújtott motorral várt rám a gép.

– Ha akkor nem mondom azt, hogy mink... – mondtam kísérőimnek, a fejüket rázták.

– *Mind kimondja előbb-utóbb.* A bukás elkerülhetetlen – jegyezte meg a legmagasabb, s rózsaszín ujjaival megigazította a sapkáját.

Kukorelly Endre

VALAMELYIK KIJÁRAT

Itt mindenbe belchullik
a szúnyogirtó által leolt
szúnyogokból legalább egy
darabka

árva példány. Éjszakára
lehül a levegő, ilyenkor
bekapcsolok mindent, ha
valami

meleget képes kiadni
legalább, és az összes
inget meg pulóvert fölhúzom
magamra

olyan hideg lesz egyszerre
a szúnyogok már ettől is
nyugodtan elpusztulhatnak
nincs szükség

semmi másra, *módszer, irtani*, de
ezt a kijáratot addig nem lelték
vala föl még, emez finom
folyosót

hogy erre könnyebb talán
kijutni, hogy alá lehet
hullani, csak hagyni kell
engedni

kell, hogy elég ennyi is.
Mi minden elég jó a
zuhanáshoz. Sokáig tényleg
semmi sem

változik meg. Így van örökre. Egy
 ilyen pici motor miatt süllyed és
 emelkedik a repülőcske. És
 valami
 miatt egyszerre abbamarad.
 És akkor már folyton
 csak süllyed. Azután kezd
 zuhanni.

HARMADIK GYAKORLAT

Király nem szeretnék lenni. A
 királyoknak gyakorlatilag
 nincs magánéletük. Állandó'
 észnél lenni, folyton oda kell
 figyelni. Folyton figyelni
 nem lehet. Folyton köszönetnic
 kell. Egy köszönőgép. Egy kézfo
 gógép. Akármelyik cipőjét
 nem veheti föl. Fölvennie a
 kéket. De hát nem. Mert a drappot
 kell fölvennie. Valaki ezt
 így kitalálta. A királyra
 vigyáznak. És ő maga is min
 dig vigyáz magára. Hogy le ne
 egye az ingét. Rögtön fel kell
 húzni egy másikat. Tartalék.
 Szolgálati ingek. Kéznel van
 a tartalék. Még egy kavics sem
 lehet a levesében. Egyszer
 mégis talált egy kavicsot a
 lencsefőzelékben. Felakadt
 a szakács. Ne akadjon fel. A
 király titokban örült, hogy egy
 kavicsot talált a lencsében.
 Arra gondolt, hogy még sohasem
 talált a lencséjében semmit.
 Most pedig egy kis kő! Na végre
 van valami a lencséjében.
 Végre valami van. Történt egy
 s más. Igaz, hogy majdnem kiköpte
 a fogát. Az történt, hogy majdnem

kitörött az egyik foga. De
végül is nem törött ki. Noha
lotyog kicsit, ámde bennmarad.
Behívták a szakácsot. Meg
lett neki mutatva a kavics.
Napokig teljesen kétségbe
volt esve az a szegény szakács.
De szerencsére semmi baj sem
történt. Gyorsan elfelejtették
az egészet. Elfelejtkeztek
róla. Erről az esetről is.
És semmi baj nem lett belőle.

TE, KI AZ, AKI

Te, ki az, aki néz.
Sugárzó, sápatag.
Valaki jönne fel
a liften. Egy nehéz
fehér, vakító zsák.
De nem veszítem el.
De nem mozdul tovább.
Vad, elzúgó patak.

Te, ki is az az én.
Mégfog-e valami.
Valamit tartok, és
nincs kedvem tartani,
de úgy ragad belém,
de érzem, hogy elég.
Miért ilyen kevés.
Mért lenne jó, ha még.